

Bondgenoten voor wijkdemocratie

Tegelijkertijd met de ingang van de decentralisaties werd ik plotsklaps full time mantelzorger voor de periode van een jaar. Over mijn full time én jarenlange part time mantelzorgervaringen kan ik een vuistdik zwartboek schrijven. Ik besloot anders en werd een actieve bewoner in mijn eigen wijk Utrecht Oost. Keurig zoals dat tegenwoordig in het kader van goed burgerschap, doe-democratie of participatiesamenleving, dé maatschappelijke norm want woorden van onze premier én koning, wordt verwacht. Hieronder staan de conclusies van mijn lotgevallen als actieve bewoner.

‘Eens kijken hoelang jullie je bewonersinitiatief nog volhouden’, zei de directeur van een stedelijke organisatie recent tegen mij. Een begrijpelijke maar volstrekt misplaatste opmerking, omdat borging altijd mijn volledige aandacht heeft. En, zo weet ik, voor borging heb je politieke bondgenoten nodig. Onze grootste bondgenoot is de gemeenteraad.

In onze gemeente is mede naar aanleiding van ons wijkinitiatief (Wijkinformatiepunt Utrecht Oost) een aparte subsidieregeling gekomen voor bewonersinitiatieven op het gebied van buurtnetwerken en wijkinformatiepunten. Deze subsidieregeling is in 2020 samengevoegd met de subsidieregeling ‘Vrijwillige inzet voor elkaar’. Er zijn nu groeimogelijkheden voor de Wijkcoöperatie Oost voor Elkaar, een bewonerscollectief in Utrecht Oost en uitbreiding van het Wijkinformatiepunt Utrecht Oost.

De gemeenteraad heeft inmiddels ook een aantal belangrijke wijzigingen en aanvullingen aangenomen voor een nieuwe participatieverordening. Hierin staat dat het doel van participatie is zeggenschap, eigenaarschap en betrokkenheid in de stad te vergroten. Ook de informatiepositie van ingezetenen en belanghebbenden moet worden verbeterd. Een gemeentelijke verordening is een op gemeentelijk niveau vastgesteld algemeen verbindend voorschrift. Duidelijker kan het niet. Dit doel is nog eens aangescherpt en geconcretiseerd in de gemeentelijke nota ‘Inkoop en contractmanagement’.

Onze gemeenteraad heeft ook het college verzocht te rapporteren over de ontwikkeling van leefbaarheid en veerkracht in buurten. Wij hebben daarop bij de betrokken onderzoekers aandacht gevraagd voor indicatoren in het kader van veerkracht, zoals het aantal buurtassistenten en laagdrempelige ontmoetingsplekken binnen één kilometer.

En alsof dat allemaal nog niet genoeg is: met de middelen voor wijkinformatiepunten worden overal in de stad digitale wijkplatforms opgezet die het mogelijk maken grote groepen bewoners te betrekken bij activiteiten in de wijk. We hebben de gemeente al uitgenodigd om met gebiedsplannen en voor de verdeling van middelen voor nieuwe initiatieven ook gebruik te maken van ons wijkplatform.

Verder heeft de gemeenteraad het afgelopen jaar flink gehamerd op verruiming van de inzet van het bewonersbod (Right to Challenge) en buurtbudgetten. Er loopt nu één wijkpilot, maar diverse politieke partijen hebben buurtbudgetten op hun verlanglijstje staan met oog op de gemeenteraadsverkiezingen die voor de deur staan.

Mijn eindconclusie: wijkdemocratie staat in Utrecht in de steigers.

